

2. Økonomisk tyngende investeringer, der skyldes skærpede krav fra miljømyndighederne (lovens kapitel 3).
3. Pålignede anlægsbidrag i forbindelse med tilslutning til offentlige renseanlæg eller forbedring af disse anlæg (lovens kapitel 4). Støtte kan kun ydes til virksomheder, der var i drift den 1. oktober 1974.

Investeringen skal være på mindst 40.000 kr., for at der kan ydes støtte.

Støtten ydes som et tilskud på 25 pct. af støttegrundlaget, dvs. det investerede beløb minus visse fradrag fastsat af miljøkreditrådet, der efter loven er nedsat af miljøministeren. Rådet træffer den endelige administrative afgørelse om alle ansøgninger vedrørende miljøstøtte. Miljøstyrelsen fungerer som sekretariat for miljøkreditrådet.

Med hensyn til de nærmere betingelser for at opnå støtte kan der henvises til »Nyt fra miljøstyrelsen nr. 2, 1984: Miljøstøtte 1981-86«. Om den løbende administration af loven kan der henvises til årsberetningerne fra miljøkreditrådet, der udgives af miljøstyrelsen.

I tabel 1 fremgår den bevilgede støtte i perioden 1981-84:

Tabel 1. Bevilget støtte i 1981-84 i alt. Tal vedrørende landbruget er angivet i parentes

	Antal tilsagn	Samlet støttebeløb, mill. kr.
1981	23 (6)	17,2 (0.2)
1982	154 (82)	19,1 (1.9)
1983	193 (132)	17,7 (3.7)
1984	198 (161)	15,0 (4.4)
I alt	568 (381)	69,0 (10.2)

Der er især i de seneste år sket en stærk stigning i antal ansøgninger fra landbruget. Dette skyldes formentlig en stigende miljøbevidsthed indenfor landbruget med hensyn til forbedring af gødningsopbevaringsforholdene. I de senere år har kommunerne endvidere forøget tilsynet med landbrugsvirksomhederne.

Den 1. november 1985 var der ca. 12 mill. kr. i udponerede midler til rådighed i perioden til loven udløber 31. december 1986. Der er allerede indkommet ansøgninger, der forventes at udløse støtte på ca. 27 mill. kr.

3. Lovforslaget og den gældende miljøstøttelov

Efter den gældende miljøstøtteordning kan der som nævnt ydes støtte til både industri og landbrug. Loven udløber med udgangen af 1986.

Gennemførelsen af handlingsplanen betyder at der skal gennemføres mange relativt ensartede investeringer i landbruget. Det muliggør en meget enkel administration. Det vil være uhensigtsmæssigt, hvis ansøgningerne – som det sker efter den gældende miljøstøttelov – skal behandles af et råd. Da det desuden forudsættes, at der skal kunne ydes støtte til investeringer i gødningsopbevaringsanlæg frem til den 31. december 1989, er det fundet hensigtsmæssigt at foreslå en ny lov om støtte til miljøforbedrende investeringer i landbruget.

I 1980 gav EF-Kommissionen medlemslandene mulighed for indtil udgangen af 1986 at yde miljøstøtte til industrivirksomheder under bestemte betingelser. Den gældende miljøstøttelov er udarbejdet under hensyntagen til disse EF-regler. Disse retningslinjer på fællesskabsplan vedrørende statsstøtte til miljøbeskyttelse gælder ikke investeringer foretaget i forbindelse med produktion på landbrugsejendomme.

Hvis EF's retningslinjer for støtte til investeringer i industrivirksomheder ændres, kan det overvejes at forlænge den gældende miljøstøttelov frem til 31. december 1989. Der bør i den forbindelse især lægges vægt på at kunne støtte investeringer i ny og renere teknologi og i mere miljøvenlige og ressourcebesparende processer.

4. Behovet for støtte

I miljøministerens redegørelse af 12. december 1984 vedrørende NPO-handlingsplanen fastholdes princippet om, at forureningsbekæmpelse skal betales af forurenere – normalt ved at meromkostningerne søges overvæltet på priserne. Princippet har været gældende siden miljøreformen i 1973. Princippet er dog modificeret ved lovgivningen om miljøstøtte. En fuldstændig konsekvent gennemførelse af princippet er ikke altid mulig eller hensigtsmæssig ud fra et samfundsmæssigt helhedshensyn. Dette gælder også i denne situation, hvor krav om milliardinvesteringer, i løbet af en kort årrække kan forvride strukturen i landbruget og skabe utilsigtede produktionsvanskeligheder.

Regeringen fastholder derfor, at landbruget skal betale hovedparten af investeringsudgiften i forbindelse med gennemførelsen af handlingsplanen, men er dog indstillet på at afbøde de værste økonomiske vanskeligheder for landmændene ved at staten bidrager til investeringerne.